

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘIE ÎN FIECARE zi.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisele nu se retrămită.

Pe un an 12 for., pe șase luni 6 for., pe trei luni 3 for.

România și strălădăte:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Nr. 260.

Joi, 26 Noemvre (8 Decemvre).

1887.

Brașov, 25 Noemvre 1887.

Dela Viena primimă ađi o scire telegrafică care ne pune pe gânduri. Este vorba de concentrările de trupe rusesci aprópe de granițele Galiției și de atitudinea guvernului centrală din Viena față cu aceste concentrări.

Organulă ministeriului de esterne, „Fremdenblatt“ din Viena, se ocupă într'ună articulă publicatā erl de acestā delicatā cestiune și ajunge la unū rezultatū de natură a ne însuffla marī îngrijiri în ceea ce privește raporturile monarhiei nóstre cu imperiulă nordicū.

Guvernulă austro-ungarū, đice numita fóiă, și-a datū cuvēntulă că nu voesce să turbure pacea cu puterile vecine, și acestū cuvēntū e hotărātū a-lū și ținē. Dēcā însă Rusia ar continua a'și concentra mereu trupe la granițe, atunci și guvernulă din Viena s'ar vedē constrinsū a'și dirige trupele sale în Galiția cu scopū de a pre-întēmpina ori ce periculū de invasiune neașteptatā din partea Rusiei.

Articululă fóiiei oficióse vienesce constată două fapte de mare însemnătate. Mai întâiu se adevăresce printr'insulă că faimele de concentrare a trupelorū rusesci la granițe nu mai sunt de astădatā nisece simple născociri ale foiloră polone, ci sunt întemeiate pe adevēru. Alū doilea se constată necesitatea de a se lua contra-mēsuri de apērare, ceea ce caracterizēză situațiunea de față între cele două împērății ca fôrte încordatā.

Inainte numai cu vr'o de ce đile diarele germane raportau că și principele de Bismark s'a plānsū cātră Ţarulū, în convorbirea ce a avut' o cu elū la Berlinū, asupra concentrărilor de trupe rusesci la granița prusiană. Ce răspunsū a primitū nu se scie. Și fiindū că aceeași plāngere se aude acum dela Viena, se nasce întrebarea, dēcā avemū de a face aici cu unū pasū combinatū alū celorū din Berlinū și Viena, ori că cestiunea privitóre la concentrările de trupe privește în deosebi numai monarhia nóstră.

Óre-carī indoeli în solidaritatea procederei Germaniei și a Austriei în acestā cestiune trebuie să se nască vedēndū cum în același timpū, când resună acele plāngerī din Viena, diarele diplomației rusesci vorbescū de-o apropiare între Germania și Rusia ca urmare a visitei Ţarului în Berlinū.

Faptū este că dela visita Ţarului în Berlinū încóce, atātū foile germane câtū și cele rusesci, au încetatū de-a mai purta unū limbagiu dușmānosū unele față cu altele, și că acestū armistițiu este interpretatū de nisece diare bine informate și inspirate dela Petersburg, cum e „Nord“ din Bruxela, ca semnulă celū mai vedītū alū unei apropiări între Rusia și Germania. Numitulū diarū a mai adausū la acestea încā o dovadă despre dorința Rusiei d'a se apropia de Germania, prin aceea că protestēză cu țăriă în contra procederei președintelui ligei patriotice franceze Deroulède, căruia îi impută că abuzēză de numele Rusiei, care nicidecum nu e dispusă a sprijini tendințele sale.

Trebuie să bată la ochi în ori-ce casū, că atunci când se pregătesce cu o stăruiță atātū de mare din ambele părți o înțelegere nouă între Germania și Rusia, diarulă ministerului de esterne din Viena se vede constrinsū a pune guvernului din Petersburgū o alternativă atātū de amenințátóre în ceea-ce privește raporturile de bună-vecinătate dintre monarhia nóstră și Rusia.

Se nasce aici întrebarea, că óre ce influință va avē noua înțelegere germano-rusescă asupra relăținniloră cu monarhia nóstră. Se greu ne putemū închipui că Germania să se împace cu Rusia, fără ca să fiă mai multū sēu mai puținū amenințate interesele monarhiei nóstre în Orientū

și fără ca să fiă paralisatā mai alesū politica orientală inauguratā de delegațiunile trecute.

Se vorbesce că cancelarulū Bismark voiesce să trimētā pe fiulū sēu, comitele Herbert Bismark, în misiune estraordinarā politicā la Petersburgū. Putemū să fimū dēr fôrte cūrioși de a vedē cum se vorū desfășura lucrurile.

Articululă din „Fremdenblatt“ ne însuffă însă de pe acum îngrijire, căci limbagiulă celū pórta este obiçnuitū numai în timpuri critice când se apropiā momentulă decisivū, care pôte aduce ruperea relăținniloră între două state. Se pôte presupune chiar, că atunci când se punū asemenea alternative, încordarea trebuie să fiă așa de mare, încātū contra-mēsurile, de cari este vorba, să se fi și începutū a se lua. Vedē-vomū dēcā prietinia Germaniei va ajuta monarhiei nóstre să scape și de astădatā de urmările, ce ușorū ar putē-o încurca într'unū rēsboiu cu Rusia.

Germania și prințulă Ferdinand.

„Agenția liberă“ publică textulă notei oficiale transmisă de principele de Reuss, ambasadorul alū Germaniei în Viena, A. Sale principelui Bulgariei Ferdinand de Coburg, care notā pretinse d. de Bismarck cātră Ţarulū Rusiei că a fostū falsificatā:

Transmițēndu-vē ideile și vederile ce suntū însărcinatū a espune A. Vóstre, nu vrēu să đicū că guvernulă germanū pôte s'ī dea sfaturī sēu instrucțiuni în ceea ce privește suirea A. Vóstre pe tronulū Bulgariei.

Legatū prin tractate, pe care crede de trebuință să le respecte, guvernulă germanū crede că în circumstanțele de față suirea A. V. pe tronulū Bulgariei este din partea A. V. o cestiune de hotărēre personală și că totulū trebuiește întreprinsū pe răspunderea aceluia ce va voi să ia o inițiativă, căreia guvernulă germanū nu pôte da, nici să pare a da nici unū ajutorū și nici o încurajare.

Cu tóte acestea, să nu se credā că curtea din Berlinū, pentru nevoile sale politice, nu pôte să încurajeze în modū oficiosū, și să susținā prin tóte mijlócele de acțiune, de care dispune în Bulgaria, întreprinderea ocupării tronului bulgarū.

E sigurū că dēcā A. V. se va duce la Sofia cu o idee seriósă și decisă, va veni timpulă când, câtū de favorabile și chiarū hostile ar pārea actele politice germane, sentimentele secrete, ce se nutrescū la Berlinū pentru succesulă întreprinderii A. V. și a acțiunei vóstre monarhice în Bulgaria, se vorū putē arāta la lumină și vorū putē atunci să aibă totū folosulū ce pôte avē acțiunea deschisă și decisă a unui puternicū imperiu. Se pôte spera că la unū momentū datū situațiunea Europei va permite acestā acțiune.

Dēcā Alteța Vóstră se hotărăște să trecā în Bulgaria, imī voiu permite a'ī pune la dispoziție o cifră care îi va înlesni mijlócele de a continua pe ascunsū relăținnile care în curēndū, sperū, vorū deveni deschise și fôrte bine.

O telegramă din Berlinū cātră „Neue Freie Presse“ anunță sosirea consilierului de statū Soldatencov dela ministerulă afaceriloră străine alū Rusiei, cu unū mare materialū de acte, spre a procede cu ambasadorulū rusū din Berlinū, comitele Șuvalof, la constatarea actelorū diplomatice falsificate.

Concentrările ruse la granița Austriei.

„Magdenburger-Zeitung“ primeșce din Galiția asupra măsuriloră militare ruse la granița austriacā următórele date:

Din sēptēmānā în sēptēmānā ne sosescū șciri neli-nișitóre de dincolo de granița. Mai întâiu era vorba de sosirea în Lublinū și Chelmū de maestrii de încuartirare și au comandatū cuarțiruri pe la începutulă lui Noemvre pentru Dragoni și Cazaci. Apoi veni vestea, că calea

feratā de la Moscva aduce mereu trupe de tóte armele la Brestū și de la Kiewū la graniță.

În satulă Hrubiczovū s'a așēdatū unū întregū regimentū de Dragoni d'abia sositū dela Moscva. În Chelmū au luatū garnizóna Cazacii de Orenburg. La Huk și Roy-no se facū în tótā graba șanțuri, trimițēndu-se din Kiew tunurī de calibru mare. În Jutșin din Polonia se mobilizeză o divisiā de vēnētori.

Până acuma nordulă Galiției era deja ocupatū de trei divisiī de cavaleriā rusă, ér đilele acestea s'a mai adăogatū o a patra divisiie.

D'altminterī, oficiosulū rusū „Warsavski Dnewnik“ confirmă aceste mișcări de trupe și recunóșce, că garnisónele despre granița austriacā au fostū considerabilū mārte și întārite.

Scrisori de aderință adresate generalului Traianū Doda.

Ilustrissime D-le Generalū!

Comitetulă permanentū electoralū alū partidei naționale romāne din comitatulū Satu-Marelui, cu tótā însufleșirea ia actū despre bărbătesca ținutā a Ilustrității Tale, manifestatā în epistolele adresate cātră președintele dietei țerei unguresci. — Aderāmū din sufletū, cu tótā țăriă convingerei, la ideile politice-naționale, ce le-ai declaratū în fața lunei culte.

Din inima nóstră ai vorbitū, convingerea nóstră o-ai esprimatū.

Suntemū mândrii, că între aceste giurstări nefaste, avemū atarī bărbați resoluți, avemū în persóna Ilustrității Tale unū conducētórū chīamatū; Te vomū urma și de acum înainte cu totū devotamentulū, dorimū numai, ca geniulă națiunei să se pronunțe, ca după ce s'a constatatū înaintea lunei civilizate, că în patria nóstră suntemū eschiși din cadrulū constituțiunei țerei, ce avemū de-a face mai departe pentru salvarea demnității nóstre naționale?

Suntemū și ne declarāmū solidarī cu Ilustritatea Ta în tóte, căte le-ai declaratū despre fidelitatea Romānilorū cātră înaltulū Tronū, cātră patria și națiunea nóstră.

Primesce, Ilustrissime domnule, esprisiunea deosebitei nóstre stime și venerațiunii, ce Ți păstrāmū.

Ai Ilustrității Tale, devotați frați,

Andrei Medani, președintele comitetului electoral.
Dr. Vasiliu Lucaciu, secret. comitetului. Gavril Lazarū de Purcari. Alecsiu Bernz. Vasiliu Dragoșiu Lazarū Iernea. Alecsiu Popū. Avramū Brebanu. Gavrilū Barbu.

Sadi Carnot.

Sadi Carnot, noulū președinte alū Republicei franceze, s'a născutū la Limoges, la 1837, și este primulū născutū alū d-lui Carnot Lazar-Hippolyte. A făcutū ingineria în școlă politehnică la 1857. Mai pe urmă întrā în școlă de poduri și șosele avēndū numărulū 1, pe care îl păstrā până la eșirea sa, la 1863.

La 10 Ianuarie 1871 devine prefectū alū departamentului Senei inferióre și comisarū estraordinarū însărcinatū d'a organisa apērarea națională în departamentele Sena inferióră, Eure și Calvados.

Elū fū alesū reprezentantulū departamentului Cote d'or, în adunarea națională la 8 Februarie 1871 și se inscrie în grupulū numitū stānga republicană, alū cărui secretarū și deveni. Elū votā pentru tóte măsurile țidēndū a stabili definitivū republica și adoptā în întregul lorū legile constituționale. Se presentā la alegerile generale din 20 Februarie 1876 în circumscripția II-a a arondismentului Beaune și fū alesū deputatū cu 7058 voturi. Elū urmă aceeași liniā politicā în noua Camerā alū cărui secretarū fusese alesū, și după actulū dela 16 Maiu 1877 facū parte din cei 363 deputați ai stāngelorū intrunite, cari au refusatū unū votū de încederē ministerului Broglie. La alegerile următóre din 14 Octomvre elū fū realesū în aceeași circumscripțiune cu 7584 voturi contra d-lui Benoit, candidatū guvernamentalū.

Sadi Carnot s'a remarcat în discuțiunile speciale cu privire la lucrări publice, mai cu seamă la drumurile de fier și navigațiune interioară etc. A făcut parte în mai multe rânduri din comisiunea bugetară și fu ales ca raportor pentru bugetul ministerului lucrărilor publice din 1878. Un decret de la 26 Augustu același an l'a numit sub-secretar de stat la acest ministere.

Lui se datorează traducțiunea operii lui F. Stuart Mill: „Revoluțiunea dela 1848 și detractorii ei.“

Sadi Carnot a fost ministru de lucrări publice după ministerul Freycinet dela Septemvre 1880 până la Noemvre 1882 și apoi ministru de finance la 1886 în cabinetul Ferry.

Viena, 4 Decemvre 1887.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Politica Germaniei are două fețe; pe când presa germană e preocupată cu accentuarea ideilor de pace a cancelarului german, Reichstagul din Berlin va avea de-a discuta proiectul despre urcarea văzii pe produsele austriace. Mai mult ca sigură putem presupune că acest proiect de lege al guvernului german se va primi cu unanimitate. Monarchia noastră din țări in și perde din importanță sa politică. Se asigură că principele Bismark în convorbirea sa cu Țarul Alecsandru s'a întreprins pentru Austria, descoperindu Țarului, că Germania e legată cu Austria. Ce putem deduce din această atitudine a cancelarului german? Odată se prezintă marele cancelar ca amic al Austriei, er de altădată se dă pe față ca contrar al ei. Una din aceste două părți trebuie să fie numai simulațiune, fiind că amândouă nu se pot la nici un caz împreuna.

Dacă Germania ia pe Austria sub scutul său contra amenințărilor străine, atunci pentru ce o atacă pe terenul economic? Germania vrea să aducă pe Austria la o criză economică, ia o capitulațiune. Fiind monarchia noastră prin războiul vamalet slăbită, Germania speră atunci, că Austria se va arunca fără condițiune în brațele ei; monarchia noastră va perde tot influința, tot puterea și va deveni o simplă provincie germană, care nu va mai avea libera sa voință, ci va trebui să se subordoneze voinței puternicului stat german. Nișuina și proiectele acestea ale principelui Bismarck și-au aflat deja la noi aderenții săi. Germanii austriaci sunt aderenții naturali ai principelui Bismarck, de când s'a pierdut hegemonia în Austria, pe de altă parte Maghiarii fiind promovatorii ideilor germane, sunt de credință, că vor avea mână liberă pentru realizarea aspirațiilor lor manifestate în delegațiunea ungară, — vor pute sdrobi rezistența popoarelor nemulțumite și neîndreptățite ale statului ungar, și prin acestea vor ajunge la mult doritul lor scop a unui mare glob maghiar.

Ce s'ar întâmplă când Rusia ar declara Austriei războiul cu multă amărăciune accentuată de țările rusești. Ce atitudine va observa atunci Germania? lua-va parte la acest război, după cum a susținut marele cancelar? Nu credem, și nu putem crede. Germania va rămâne neutrală, căci Francesii sunt la graniță. Germania deși nu va participa la război, se va pute folosi de rezultatele lui chiar și în casul nefavorabil pentru Austria. La acesta ar trebui să se gândească serios cei cu neprecuțatele manifestațiuni ale ideii maghiare.

Precum că pacea e adencă periclitată numai e nici o îndoială. Oficiozii de aici caută în toate părțile după sciri, cari ar fi în stare a domoli temerile despre războiul ruso-austriac. Așa ne comunică astăzi „Die Presse“

că s'ar fi făcut negociări cu Anglia, prin cari s'ar fi ficsat anumite casuri, în cari flota engleză se opereze în legătură cu cele trei puteri aliate. Sub aceste anumite casuri neprecisate nu putem altceva înțelege decât un război cu Rusia și Franca aliate. Acestă scire a „Presse“ e din Berlin. E caracteristică că foile germane, cari la convenirea celor doi monarhi la Berlin au declarat că venirea Țarului la Berlin îi lipsese oricărui caracter politic, și scurt după acesta au susținut că prin visita Țarului pacea și-ar fi câștigat o basă stabilă, vină acum și ne spun pe cale indirectă, că pacea e amenințată.

Iute trebuie să și schimbăm diplomații păreri; nouă ne vine însă a crede, că țările germane au fost rău informate ori au răspândit cu intențiune neadevăruri în lume; acum însă când ne vorbesc de nouă ajutoare, nu ne mai putem înșela, decât presupunem, că într'adeveră pe orizontul politic european ferbă grei nori, cari în tot momentul ne pot aduce o tempestate.

Procesul Românilor din Folia.

Întempleră din Folia o sciu cetitorii noștri. Ungurii de pe o proprietate s'au dus în sat cu furci, cu lemne, cu arme să bată pe Români. Aceștia au alergat și s'au înarmat și ei punându-se în apărare. Doi Unguri diat năvălitori au rămas morți și o casă, în care unul din ei se ascunsese, a fost arsă.

Procesul în această afacere s'a ținut în țările acestea și s'a și terminat. Românii acușati au cerut, la încheierea pertractărilor, ca să se pedepsă și Ungurii, pentru că ei sunt de vină, ei au venit în sat cu scop să bată pe Români. Președintele tribunalului a răspuns că Ungurii și au primit pedepsa, adică Szűts și Nyerges, cari ați stau înaintea judecătorului cersesc. Dăr ceilalți Unguri năvălitori? Nici n'au fost trași la dare de seamă.

Aci mai amintim, că despre mortul Nyerges părerea medicului e, că nu a murit de glonț, ci de fum, încându-se.

Cu toate acestea, sentința contra Românilor e cum nu se poate mai severă. S'au osândit: conducătorul Ion Jumanca la 15 ani; Ion Marina, Moise Ciolac, Simeon Ciolac și Ion Șepețan Goian la 10 ani; Nica Beldea la 12 ani; Ion Beldea la 7 ani; Nica Ciuta și Tanase Cheteu la 5 ani de temniță; Ion Mladin la 1 an; Todor Bechir și Toma Bechir la câte 1 an; Nica Danciu, Mona Miu, Peia Pau, Ilie Vitu și Ginu Miu la câte 1/2 an de robie. Ceilalți acușati anume: Iacob Wittemberger, Mita Pavlovi, Ion Svetcu, Mona Cheteu, Lazar Danu, Const. Balan, Simeon Jumanca, Ion Jumanca judele și Ilie Cochir au fost achitați.

Cei judecați la închisoare au să plătescă și desdăunare: urmașilor lui Nyerges 200 fl., lui Jozsa (unul dintre Ungurii rău bătuți) 150 fl., urmașilor lui Szűcs 400 fl., lui Holmann (cărui a ars casa) 275 fl., pentru casa aprinsă 150 fl. și spese de proces 130 fl. Aceia cari au fost judecați la mai puțin decât 5 ani, adică dela 5 ani în jos, se pun în libertate până la rădăcirea la valoare a sentinței, er ceilalți rămân și mai de parte în închisoare!

Atât procurorul de stat cât și acușatii toți au apelat în contra sentinței, care se vede că a fost pronunțată asupra unor Români.

Etă ajuns și acolo, că Ungurii îi e permis să atace, er Romanului nici să se apere, deorece Românii au primit cea mai grea pedepă, er Ungurii nici măcar un avertisment!

SCRIRILE DILEI.

Foia oficioasă ungară „Nemzet“ scrie: „In urma invitării ministrului de interne, comanda corpului VII de armată a trimis în Cușteiu pentru restabilirea ordinii două compănii din regimentul 101 de infanterie. S'au făcut toate dispozițiunile pentru așezarea soldaților în localuri potrivite.“ — Fiind că Românii din Cușteiu voesc să facă a fi tratați omenește și legal, stăpânirea ungară, sub pretext că sunt „revoluționari“, le trimite gendarmi și cătane pe cap, se înțelege pe contul lor! Ce timpuri!

—x—

Din Szulin, comitatul Șaroș, se scrie cătră „Pester Lloyd“, că din stațiunea Zegiestov emigrăză de prin împrejurime în fiecare țări cel puțin 4—6, ba chiar 10—15 persoane la America. Din Szulin, care numără 700 suflete, au emigrat vr'o 40; din satul vecin K. Lipnik, care numără vr'o 1400 locuitori, au emigrat vr'o 240. În cele mai multe sate abia se mai vedă țărani tineri, au rămas numai bătrâni și femeile. — Sărmană poporațiune, în ce fericită stare te-a adus stăpânirea ungară!

—x—

Duminea 29 Noemvre se va da în sala teatrului din loc reprezentatiunea teatrală a tinerilor comercianți români, pe care am anunțat-o deja. Scopul e filantropic și deci nu mai e de lipsă să se amintescă publicului că trebuie sprijinit cu totă căldura.

—x—

Franz Pulsky, directorul museului național ungar din Pesta, publică în țară o declarațiune, în care numește șgomotele despre disparițiunea unor obiecte de preț din museu, vorbe de cafeana, insinuări și denunțări nerușinate. De altmintearea comisiunea continuă cu ancheta.

—x—

Biblioteca academiilor de drept desființate din Sibiu se va preda în administrarea museului Bruckenthal de acolo.

—x—

Căpitanul poliției din Macău, care precum am comunicat la timpul său, a fost suspendat din postul său de cătră reprezentanța orașenească, a fost repus în postul său de cătră comisiunea disciplinară a comitetului administrativ din comitatul Cianad, cu adaugerea că recursul contra acestei hotăriri e permis numai extra dominium. Minunată autonomia comunală!

—x—

Cetim în foile din România: „Figaro“ află, că concertul dat la Amsterdam pentru săraci de prințesa Elena Alex. Bibescu a reușit peste toate așteptările. Cea din urmă bucată cântată în cor de domnișore din societatea înaltă, era imnul românesc în onoarea prințesei Bibescu născută Epureanu. Imnul a fost ascultat în picioare de asistența numeroasă și alasă și aplaudat cu căldură. Regina României trimisese prietenei sale intime, prințesei Bibescu, următoarea telegramă: „Mă împărtășesc la concertul vostru din totă inima. Doresc mare reușită organizatorilor și executorilor.“ A două țări, primarul „Veneției Nordului“ a predat prințesei Bibescu într'o bisactea prețioasă suma intrărilor ce se sue la peste 25,000 fr. voinde a da acestei înalte domne, care consimțise a se produce pentru săraci, mulțumirea de a remite însăși această sumă de bani societății de binefacere.“

—x—

FOILETONU.

Iacobina.

(după Pierre Decourcelle).

(Urmare și fine.)

Parisul capitulă.

Acosta fu o mare durere pentru Reynauld ca soldat, ca francesu îi sfîșia inima, ca tată inima îi sălta. „O să-i revădă, o să-i revădă în fine!“ strigă el. O patriă! In mijlocul vălului tău de doliu, permite-mi acest strigăt de bucurie! Sunt șese luni întregi de când suntem despărțiți! Sunt șese luni întregi de când nu mai trăesc! Și Iacobina mea, care a fost bolnavă și care poate mai trăesc încă! N'am nedumerire, mama și unchiul ei o vor fi îngrijit bine! Dăr așa jertfi bucuroș un an din viața mea numai să mă aflu lângă amândouă! O patriă! ertă-mă!

Veni Comuna.

Elu se vedu în momentul d'a fi încorporat într'unul din regimentele ei.

Ne voinde să între în această luptă fratricidă, eși din Paris travestit ca burgesu și se duse la St.-Brice, mic sat în vecinătatea pădurei Montmorency, unde un amic al său, pictor, îi ofer ospitalitate.

Reynauld scriese soției sale să vină imediat acolo

și să-i aducă pe fiica sa și așa le aștepta în micul pavilion al amicului său. De aici nu eșea niciar.

Elu aștepta opt zile. In locul Mariei Madelenei și a Iacobinei, îi sosi o telegramă, în care i se spunea că mititica nu era încă în stare să suporțe o călătorie, atât de obositoare prin neregularitățile și schimbările trenului. Maria Madelena îl ruga să se liniștescă și să aștepte încă vr'o douăsprezece zile în interesul sănătății fiicei lor.

Ioan Reynauld n'avea bani de drum. Și vëndu lanțul și orologiul și plecă cu trenul pe clasa a treia fără ași preveni soția.

După șese zile sosi la Libourne.

Sări jos din vagonul său, alergă la farmacia unchiului Boazan, îmbrățișă pe bunul om, care sta înmărmurit nerecunoscându-l deodată, atât de mult se schimbase în urma oboșelilor asediului și se desfigurase de pulberea drumului. Pentru Ioan Reynauld toate acestea au fost o afacere de un moment.

— Soția mea! fiica mea! — strigă el cu o voce înăbușită.

— Soția ta se află foarte bine, scumpul meu băiat! — îi răspunse farmacistul, care încetă cu încetul se calmă de surprinderea lui...

— Și Iacobina?

— Dăr... — și bravul om șovai puțin.

— Iacobina! Iacobina! Vreu s'o vedă numai decât, fără întârziare. Condu-mă la ea!

Unchiul Boazan avu se întâmpine toate greutățile lumii pentru-ca să-l facă să înțelegă, că o reintorcere atât de neprevădută, o bucurie atât de neașteptată putea să-i facă copilei, care se sculase dintr'o bolă îndelungată.

Ioan Reynauld bătea din picioare și cu mare greutate consimți la aceea, ca unchiul lui să mergă ași preveni soția despre sosirea lui. Și încă, în momentul în care bătrânul se depărta, îl întrebă:

— Dăr în sfârșit, spame-mi, ce-i lipsesc?

— Ei, lucrul naibi... își dorește pe părintele său! Și încă în așa măsură, încât adeseori audind echourile dimprejur, sta să se scape din mână!

— Dumneșule! Dumneșule meu!

— Din norocire, și-a venit în fire și suntem liniștiți.

Pe când Ioan Reynauld, pe jumătate liniștit, își spăla fața și mâinile ca să nu-și sperie soția și fiica, precum speria pe unchiul său, farmacistul urca scara mergând la nepotă-sa ca să o prevină despre sosirea bărbatului ei.

Sărmana femeie! mai că i se făc rău.

Cuprinsă de bucurie, tremura gândindu-se cum o să-i presinte ea lui Ioan Reynauld pe fița lui, pe Iacobina, palidă și slăbuță, încă atât de bolnavă încă

Musica regimentului 2 de infanterie dă astăzi seară în 7 Decembrie n. un concert în sala Hotelului Nr. 1. Toți aceia, care au primit pentru petrecerile din ziua trecută bilete de invitație, sunt invitați și la acest concert.

—x—

Deputatul *Albei regale*, contele Gabriel Karolyi, a băgat de seamă că de mai multe ori sigiliul scrisorilor trimise de președintele partidei independente de acolo era stricat și uneori a primit chiar scrisori cu plicul de tot rupt. Deputatul a făcut arătare direcțiunii poștale despre această violare a secretului scrisorilor.

—x—

Intendantul teatrului și operei ungurești din Pesta, contele Stefan *Keglevich*, a trebuit în cele din urmă să se dea demisiunea, parte fiind că „patrioții” nu erau mulțumiți cu administrațiunea lui, parte fiind că nu le putea satisface poftele tuturor. Așa se vede din cele scrise de ziarele ungurești și dintr-o recentă interpelare contra intendantului.

—x—

Sămbătă, 21 Noembrie seara, întrunirea literară a „Revistei nouă” de sub direcțiunea d-lui Hajdău a fost foarte interesantă, spune „România”. D. *Gion* a citit „O pagină din domni: Fanarioților”, studiu de multă valoare, descris cu meșteșugire. D. *Vlăhuța* a citit o frumoasă bucată în versuri intitulată „Liniste” și dedicată amicului său de la Vrancea. D. *Hajdău* era tocmai să începă a citi un articol, când vestea despre mărtașă din cei mai neobișniți colaboratori ai Revistei, a bătrânului Petre Ispirescu, îl întrerupse. D. Hajdău se retrase împreună cu toți invitații, promițându-le a citi Sămbăta viitoare. „Unirei” i se afirmă că Ispirescu lăsa un foarte prețios manuscris, pe care însă n-odată n-a putut să îl facă și altora cunoscut prin tipăritură: o adevărată comoră, 20 mii de proverbe adunate și cu și de Ispirescu și aranjate de el în ordine alfabetică. Academiei Române îi incumbă datoria de a face ceea ce culegătorul lor n-a putut.

Literatură. *Logofătul Costachi Konaki: Poesii*, anume *Alcătuiri și Tălmăcirii*, ediția a doua, apărută în editura librăriei *Frații Saraga* din Iași, 1887. Cuprinsul amănunțit al acestui frumos volum de peste 360 pagini, tipărit pe hârtie fină, este: O scurtă prefață de Caterina Konaki Vogoridi, Schițe din viața și familia logofătului Konaki, urmând poeziile cuprinse sub numele de Alcătuiri și Tălmăcirii, apoi Note la alcătuiri și tălmăcirii, în fine scrieri în prosă, anume scrisori către Ion Sturza Voevodă și către Metropolitul Veniamin. Prețul acestei cărți de valoare e 6 lei.

† Petre Ispirescu.

Sămbătă în 21 curent, orele 3 d. a., a încetat din viață Petre Ispirescu, neobișnitul culegător al basmelor populare noastre.

Acest om, care a adus literaturii populare române o bogăție de izvoare, a murit în câte-va ore, în mijlocul familiei neconsolate, tocmai în ajunul punerii sub presă a tuturor scrierilor sale. În adevăr Ispirescu, modestul culegător tipografic (cum iscălia densul scrierile sale) avea de gând să scotească în 7 volume, însumând peste o sută de volume, fructul activității întregi sale vieți.

E caracteristic cum un om, fără studii complete și nevoit a munci vecinic ca să trăiască, a putut să contribuie într-atât la înăvuierea unei literaturi

și de sărăcie și de puțin exploatate ca literatura noastră populară.

Etă câteva note biografice asupra acestui om, pe care cei ce l-au cunoscut de aproape, nu-l vor putea uita:

Petre Ispirescu s'a născut în Bucuresci în luna Ianuarie anul 1830. A învățat cunoscerea literelor la dascălul Nicolae de la biserica Udricani; apoi a trecut în școală la dascălul Stand Lupescu de la biserica Olteni și în urmă la „Doamna Balașa”, unde a urmat vre-o 4 ani și unde a învățat și cântările bisericesti. La anul 1840 a intrat ca elev în tipografia d-lui Zaharia Karalechi, de unde a eșuit, după ce ajunse lucrător și lucrase în această calitate câțiva ani. Eșind de acolo a funcționat ca director la tipografiile Copainic, Bozrescu și Rosetti, de unde s'a retras pentru a deschide o tipografie în asociație cu F. Göbl, și Walter. Fiind chemat ca director la tipografia statului, se deslăcu de asociație. Mai târziu a înființat (acum 19 ani) tipografia „Laboratorilor Români” sub firma P. Georgianu et comp. de care despărțindu-se a rămas singurul proprietar până la moarte.

După cum se vede din notele de mai sus, viața lui Ispirescu e o viață de muncitor și faptul că a murit sărăcățel, pe când mai toți colegii lui patroni s'au înăvuiți, vorbește de ajuns în favoarea lui.

Etă și toate scrierile lui care erau să apară în curând în 7 volume Charpentier:

Basme, 2 volume cuprindând 71 de basme din care 12 inedite.

Snove. Un volum cu 77 snove toate publicate deja în broșuri mici în volume mai mari.

Dicționarul său proverbe românești. Un volum de peste 3000 proverbe, cele mai multe inedite.

Jucării și jocuri de copii. Un volum.

Pilde și peste 200 ghicitori. Un volum.

Poveștile unchiului sfătos. Un volum, conținând „Basmele păgânești”. (Mitologia.)

Scrierile lui Ispirescu au fost mai cunoscute și mai apreciate în străinătate decât în patria, unde tocmai în timpul din urmă după recomandațiunea d-lor Barbu Ștefănescu (de la Vrancea) și Lazar Șăineanu, ni se pare, d-lui B. P. Hașdău l'a invitat să ia parte la ședințele comitetului Revistei Nouă care va apărea în curând.

Ca probă că a fost cunoscut în străinătate, e o scrisoare adresată reșosatului, acum câte-va zile, de către d. Lazar Șăineanu din Paris, în care-i face cunoscut, că a fost surprins vădându scrierile lui Ispirescu traduse în franțuzește de eruditul profesor de limbe orientale E. Picot și predate studenților săi de către eminentul cunoscător al limbei și literaturii române. — Afară de această scrisoare, pe care am văzut-o noi înși-ne, Ispirescu ni-a istorisit cu o zi înaintea morții sale neașteptate, că un profesor de la universitatea din Copenhaga, al cărui nume îl uitase, (probabil Kr. Nyrop) cu ocazia trecerii sale prin Bucuresci, a fost să îl viziteze, pentru a vedea ce fel de om e Ispirescu, pe care-l credea profesor la vre-o facultate și a rămas uimit vădând înaintea sa pe autorul basmelor în persoana modestului tipografic. Pe lângă acestea, d-na Mite Kremnitz a tradus în limba germană câte-va din scrierile lui Ispirescu.

Cea din urmă scriere a lui e un basm intitulat: „Vulpea și ariciul” scris chiar zilele acestea.

În interesul literaturii populare ar fi de dorit ca Academia, al cărei tipografic Ispirescu a fost în curs de mai mulți ani, să își facă o datorie, săvârșind ceea-ce el n'a avut parte să facă, tipărindu-i toate scrierile pe socoteala ei.

Și acum, când am arătat, cine e omul care a fost smuls dintre noi, și ce campion al literaturii sale a pierdut România, nu ne rămâne decât să unim adâncile noastre regrete, cu acele ale familiei lui și să dorim ca cel puțin după moarte să se dea lui Ispirescu ceea-ce i se cuvenea încă în viață: locul de onoare în câmpul literelor și în amintirea tuturor Românilor! („Națiunea”)

Sciri polițienesci. Eri seara, calfa de țidar Neculae Ardeleanu fu străpuns în soldul drept, în Tergu graului, cu un cuțit de câră țigărilor Vancea Mihaiu. Pentru vindecarea rănei sunt de lipsă 14 zile. Faptul torul fu predat judecătoriei penale competente.

Un chip de tot original, d'ași procura cineva cvartir efin de noapte, nascoci vagabundul din Brașov Fridrich Arkeder. Elu aparu ași înainte de ameli la căpitanul orașului și o rugă să i dea cvartir de noapte totă țerna și anume într'un local de arest. Refuzându-i se împlinirea dorinței, Arkeder declară categoric, că elu va constringe căpitania să i dea cvartir de noapte. Concediat fiind cu observarea, că se încerce dacă i da mâna, Arkeder se duse în Brașov-vechiu și puse în scenă un mare scandal, până când aparu un polițist și-lu provocă să se porțe cuviincios. Atunci Arkeder se aruncă la pământ, își rupse pălăria și sbiera așa de cumplit în stradă, încatu trebu să fi arestat. Așa der deocamdată Arkeder și-a executat intențiunea și se de mulțumit într'unul din acele localuri, în care cu atata putere este atras.

Ultime sciri.

Berlin, 6 Decembrie. — „Gazeta Crucii” anunță o nouă sporire a trupelor rusești care sunt gramădite pe fruntariile germane.

Londra, 6 Decembrie. — Concentrarea trupelor rusești la granița germană și austriacă continuă. Acesta scire a produs o influență rea la bursele din Viena și Berlin.

Londra, 6 Decembrie. — Rusia face mari sforțări pe lângă Pôrta pentru a o împinge să ocupe Rumelia. Grecia a declarat că va reclama o rectificare de fruntarii decă *statu-quo* nu va fi stabilită în Bulgaria.

Pesta, 6 Decembrie. — „Pester Lloyd”, într'un articol de sorginte oficială, constată, că contra ordinului dat de către Țară în privința Germaniei, presa rusă urmază a ataca Austria și se concentrează trupe pe fruntariile austro-ungare. „Pester Lloyd” conchide că situația e foarte gravă.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

VIENA, 7 Decembrie. — Cu privire la gramădirea de trupe din partea Rusiei la granița austro-ungară, țice „Fremdenblatt”, că pentru Austro-Ungaria e valabilă cuvântul ce l'a dat, că nu vrea să turbure pacea vecinilor. Inse decă se vor concentra mereu și de aci încolo trupe rusești la granița austro-ungară, vom fi siliți a lua și noi măsuri corăspundătoare, spre a nu rămâne înderit față cu pregătirile cu totul improvizate și amenințătoare ale vecinului.

(Apropierea Crăciunului) aduce cu sine ca să se dea atențiune întrebării: „Unde și ce se pôte cumpăra, ca să fie un lucru practic și frumos (der totodată și efin). Deslegarea aceiei întrebări se pôte afla în anunțul de pe pag. IV. al cunoscutei case de măruri *Brüder Hirsch* (Wien, IV, Wiedener Hauptstrasse 38); desfacerea de Crăciun arangeată de această firmă în localitățile sale, ce le a înmărit prin construirea unei noue zidiri, oferă cea mai bogată alegere pentru fiecare. Astfel der această firmă recomandă a se face întrebunțare de această ocaziune favorabilă.

Editor și Redactor responsabil Dr. Aurel Muresianu.

chiar medicul de două zile nu mai garanta de viața ei. Ce era de făcut?

— Să-i spunem că tatăl ei e aici, — țise unchiul Boazan, — acesta îi va face bine, va face ca sângele să i se sue în obraji.

Amândoi agrăiră pe mica copilă, și mama ei luându-o pe genunchi, cu o voce dulce îi șopti la ureche:

— Ascultă Iacobino! Te ai simți fericit, decă ai ști că scumpul tău tată o să se afe îndată lângă noi?

Fetița cuprinse grumazul mamei sale între micile ei brațe și-i strigă deodată:

— Tata e aci!

Unchiul și mama se uită unul la altul consternați.

Iacobina era palidă, der palieă cum n'a fost niciodată.

Maria Madelena tremura la idea că ar să o arate tatălui ei în această stare.

— Așteptă! am un mijloc! — țise farmacistul și scoborî cu grabă sărind totu peste câte patru trepte până în prăvălia din față, și se reîntorse repede ținându în mână o cutiuță. În această cutiuță se afla nise prafu roșu.

Și pe când Maria Madelena sta înmărmurită, fără ca să fi avut timp și curajul de a-lu opri, bunul bătrân puse puțin din acestu prafu roșu pe un pi-

cior de iepure și cu acesta atinse puțin obraji mitei, dându-le colorea roșă de mai nainte.

Mulțumit acestui subterfugiu, acestei comedii pioșe, Iacobina nu mai avea decât sălăbiciunea, carea la prima vedere pôte pricinui destulă amărăciune tatălui ei. Dealtmintearea era totu blonda cea în fața roșei și drăgășe.

Maria Madelea era atât de turburată de reîntorcerea bărbatului său, se temea atât de mult de desparerea ce-i va pricinui-o arătându soțului ei fetița carea era atât de palidă cât și de slabă, der în cele din urmă acestu prafu roșietic îi sta atât de bine mitei, încatu Maria nu se împotrivi unchiului Boazan.

Când termină, elu sfătui pe Iacobina să nu plângă. Iacobina și promise acesta.

După câte-va minute cele trei sêrmene ființe, care trăiseră despărțite timp atât de îndelungat, se aflau erăși reunite. Și ce bucurie! Ce fericire! Ce farnee!

În brațe cu soția și cu fiica sa, Ioan Reynauld devenise erăși omul celu mai fericit din lume: dase uitării Parisul, Franța, lumea întrăg!

Unchiul Boazan se uita fermecat la această privelisce, murmurându mereu: „Așa deră trebuie să recunoscem, că în căsătoria este fericire!”

După ce trecură primele momente ale acestei bucurii esaltate, Ioan Reynauld își luă fetița, o aședă pe

genunchii săi, și măsurându-o cu privirea din creștet până 'n tălpi, strigă cu mulțamire:

— Ei bine, ce-mi spune-ți? Știi că m'ași făcut să tremur, vorbindu-mi despre sălăbiciunea și paliditatea Iacobinei? Slăbită! da, draguță, este adevărat că tu ești mai puțin rotunjoră decât cum erai în Paris. Der ai crescut. Desvoltarea este caasa care te-a făcut să scași cum ești, sêrmăna mea porumbiță, der ai față frumoasă, Iacobina mea! față superbă, mica mea Iacobina, draga mea Iacobina!

Și astfel totu vorbindu, fericitul tată o îmbrățișa, o îmbrățișa și er o îmbrățișa.

Fetița în bucuria ei cea mare îl acoperea cu sărutări, în urmă întorcându-se spre unchiul Boazan, țise:

— Toto, unchiule Toto! — strigându-lu pe acestu nume, ce i-lu dedia în toate zilele.

— Ce-i, sburdulnico?

— Tata e aci, vino să te strângu în brațe!

— Pentru antăiași dată Iacobina strânse în brațe pe unchiu său.

Și pe când bunul bătrân, căruia Ioan Reynauld i-o dase în brațe, o îngrămădea cu sărutări vêsându lacrimi de bucurie, Iacobina îi șopti încet la ureche:

— Nu plânge preste obraji mei, căci o să-mi ștergi culorea.

trad. de Em. Prodanu.

Cursul la bursa de Viena
din 4 Decembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	99 —
Rentă de hârtă 5%	98.60
Imprumutul căilor ferate ungare	149.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	95.70
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	125.60
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	112 —
Bonuri rurale ungare	104.40
Bonuri cu cl. de sortare 104.40	104.40
Bonuri rurale Banat-Timșă	104.20
Bonuri cu cl. de sortare 104.20	104.20
Bonuri rurale transilvane	104.60

Bonuri croato-slavone	104.25
Despăgubire p. dijma de vin ung.	99 —
Imprumutul cu premiu ung.	123.90
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.25
Renta de hârtă austriacă	81.15
Renta de arg. austr.	82.40
Renta de aur austr.	111.90
Losurile din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	287.—
Act. băncii de credit ung.	283.50
Act. băncii de credit austr.	276.70
Argintul — Galbini	—
Impărțesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.95
Mărfi 100 Imp. germ.	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	125.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Noembrie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	93 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	96 —	97 —
convert. (6%)	91 —	92 —
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34 —	36 —
Credit fonc. rural (7%)	105 —	106 —
" " " (5%)	91 1/4	92 1/4
" " " (7%)	103 —	104 —
" " " (6%)	96 —	97 —
" " " (5%)	87 1/2	88 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14. 1/4	15. —
Bancnote austriace contra aur.	2.03	2.04

Cursul pieței Brașov

din 5 Decembrie st. n. 1887.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românești	8.53	8.55
Argint românesc	8.50	8.52
Napoleon-d'ori	9.94	9.96
Lire turcesci	11.22	11.25
Imperiali	10.22	10.26
Galbeni	5.87	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	101.—	102.—
" " " 5%	98.—	99.—
Ruble Rusești	110.—	111. 1/2
Discontul	7—10% pe an.	

Magazinul de mărfuri
BRÜDER HIRSCH
WIEN, IV., Wiedener, Hauptstrasse 38,
Intocmesce, ca in fiã-care anũ, așã și acum pentru
Crãciunul o mare desfacere de mărfuri,
și este in pozițiunea avantajoasă a ofera p. t. mușterii din afarã urmãtoarele art. potrivite ca
Cadouri practice
cu prețuri ne mai pomenitã de eftine.

<p>Cachemir indianã, lãnã curatã, (negru) in doitã de latũ, in locũ fl. 1.50, acum numai 75 cr. metru.</p> <p>Cheviot engl., sãdea sãu caro, lãțimea in doitã, in locũ de 52 cr., acum numai 38 cr. metru.</p> <p>Stofe de Loden, (60 centim. late) in locũ 35 cr., acum numai 23 cr. metru.</p> <p>Stofe de spãlatũ franș. (80 ctm. late) colorile garantate, desemnurile cele mai noi, in locũ 45 cr., acum numai 25 cr. metru.</p> <p>Rips Velour (60 ctm. latũ) in tãte colorile in locũ 45 cr., acum numai 28 cr. metru.</p> <p>Stofe de modã, țesute cu mătase cu carouri fine, lãțimea in doitã, inainte fl. 1.30, acum numai 75 cr. metru.</p> <p>Flanelã, lãnã curatã, lãțime in doitã, colorii sãdea și desemnurile cele mai moderne, inainte fl. 1.—, acum numai 65 cr. metru.</p> <p>Talii-Tricot impletite de lãnã de Berlinũ in tãte colorile, in locũ fl. 3.50, acum numai fl. 2.—</p> <p>Talii-Jersej, calitate bunã de ẽrnã in tãte colorile, in locũ fl. 4.— acum numai fl. 3.</p> <p>Tãtũ acele bogatũ soutachate, elegante, inainte fl. 5.— acum numai fl. 3.50.</p> <p>Portiere-Tunis, celũ mai nou pentru perdele, vãrgatũ in colorii, 4 metri lungi, inainte fl. 3.—, acum numai fl. 1.90 pentru fiã-care parte, (bucatã).</p> <p>Cassete de mãnũșã, elegantã din pelușe de mătase, cu capacũ de sticlã șlifuitã, inainte fl. 5.—, acum numai fl. 2.90.</p> <p>Mãsutã cu necesar, I. mãrime, completũ garnisitã, in locũ de fl. 2. acum numai 90 cr.</p> <p>Tãtũ asemenea, II. mãrime, in locũ fl. 3.—, acum numai fl. 1.90.</p> <p>Tãtũ asemenea, III. mãrime, in locũ fl. 5.— acum numai fl. 2.90.</p> <p>Umbrelã de mătase, cu bastonũ modernũ, in locũ fl. 5.—, acum numai fl. 3.50.</p> <p>6 pãr. ciorapũ de dame impletitũ vãrgatũ, in locũ fl. 2.50, acum numai fl. 1.50.</p> <p>Sortũ de dame parisienũ, din batistũ finũ, cu bordure colorate, și cu batistã potrivitã fl. 1.</p> <p>6 pãr. ciorapũ bãrbãtescũ impletitũ, vãrgatũ in locũ fl. 2.50, acum numai fl. 1.50.</p>	<p>6 basmale albe de olandã, in locũ fl. 3.—, acum numai fl. 1.60.</p> <p>Sport, cea mai nouã pãlãriã de pislã pentru dame, gãtitã cu stofa de modã franș. in tãte colorile, inainte fl. 4.50, acum numai fl. 2.—.</p> <p>Fũște de pislã, arãngiate cu gustũ, inainte fl. 3.50, acum numã fl. 2.</p> <p>Manșon, piele de iepure ruseșcũ, fl. 1.50.</p> <p>Gulerũ potrivitũ la elũ fl. 1.20.</p> <p>Manșonũ de maimuțã, cu pãrũ lungũ, inainte fl. 6.—, acum numai fl. 3.50.</p> <p>Manșonũ-Bizamũ, inainte fl. 5.—, acum numai fl. 3.50.</p> <p>Manșone de Crimea fl. 1.—, cãptușite cu atlasũ fl. 1.50.</p> <p>Cãciulițã modernã potrivitã fl. 1.50 și fl. 2.</p> <p>Corsete-Panzer, cu balenã, inainte fl. 4.—, acum numai fl. 2.</p> <p>Plapume de flanelã, cafenii cu bordure colorate, 2 metri lungi, inainte fl. 2.50, acum numai fl. 1.20.</p> <p>Invãlitori de masã de salonũ, din jeniã, desemnuri persiane, in locũ de fl. 4.50, acum numai fl. 2.50.</p> <p>6 basmale de olandã, cu bordure elegantũ colorate, in locũ de fl. 2.—, acum numai fl. 1.20.</p> <p>Una fațã de masã cu 6 șervețele pentru desertũ, in tãte colorile, inainte fl. 3.50, acum numai fl. 2.50.</p> <p>Pãndã-King, bucatã (30 coșũ) fãrte durabilã, pentru rufãriã fl. 7.50.</p> <p>Pãndã pentru cãșșefuri, fãrã cusãturã 3/4 latã, 70 cr. metru.</p> <p>Chifonũ, o bucatã, cea mai bunã calitate, 84 ctm. latũ (30 coșũ) fl. 6.—.</p> <p>Patent-Grand albũ, vãrgate sãu damastũ, calitatea cea mai bunã, 35 cr. metru.</p> <p>Barchent pique sãu cu șnurũ, calitate fãrte durabilã 35 cr. metru.</p> <p>6 ștergare de damastũ, inũ curatũ, fl. 2.40.</p> <p>Pãndșturi de damastũ cu șervete pentru 6 persoane fl. 3.50.</p> <p>Șaluri de velour, (double) 1/4 mãri, inainte fl. 5.50, acum numai fl. 3.75.</p>
--	--

Trimiterile cu rambursã.
Ceea ce nu convine se primesce fãrã obstacolũ inapoi.
Comande dela 10 fl. in susũ franco și fãrã spese.
Colecțiuni de mostre din stofe de dame gratis.
BRÜDER HIRSCH, Wien.
IV., Wiedener Hauptstrasse 38. 2—3

in ziua și ora de mai susũ sã-șã așternã la oficiulũ vice-comitelui ofertele lorũ in scrisũ și provẽdute cu 52 fl. vadiu.
Condițiunile de liferare se potũ vedẽ de ađi incolo la oficiul administrativũ alũ vice-comitelui in orele de oficiu.
Brașovũ, 24 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,
Vice-comite și consiliarũ reg.

Nr. 11,049—1887. **Publicațiune.**

Pentru asigurarea liferațiunei a 12 pãrechi cisme și 12 pãrechi ghetes, necesare pe anulũ 1888 pentru servitorii dela judecãtoria comitatului Brașovũ, se va pertracta in 16 Decembrie 10 ore a. m. la oficiulũ vice-comitelui asupra ofertelorũ prezentate de concurențã sub scrisore sigilatã.

Doritorii de a concura suntũ provocați, ca pãnã la ziua și ora de mai susũ sã-șã așternã la oficiulũ vice-comitelui ofertele lorũ in scrisũ și sigilate, provẽdute cu vadiu de 20 fl. v. a.

Condițiunile de liferare se potũ vedẽ de uđi incolo la oficiul administrativũ alũ vice-comitelui in orele de oficiu.
Brașovũ, 24 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,
Vice-comite și consiliarũ reg.

Nr. 11,154—1887. **Publicațiune.**

Pentru a se asigura pe anulũ 1888 curãțirea sobelorũ și a coșurilor ținẽtores de localitãțile judecãtoriei centrale și de biuroulũ de verificare pentru mãsuri și greutãți din comitatulũ Brașovului, se va pertracta la 16 Decembrie a. c. 11 ore a. m. asupra ofertelorũ sigilate inurse pãnã atunci.

Doritorii de a concura suntũ provocați a-șã trimitẽ pãnã la ziua și ora de mai susũ ofertele lorũ la oficiulũ vice-comitelui, in scrisũ și sigilate, provẽdute fiindũ cu vadiu de 5 fl.

Brașovũ, 26 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,
Vice-comite și consiliarũ reg.

Concursũ.

Pentru ocuparea stațiunei invẽțãtorescã din parochia Romuli, situatã in vicariatulũ Rodnei — carea devenise vacantã prin strãmutarea invẽțãtorului Petru Neamțu la scõla confesionalã din comuna sa natalã Feldru — cu soluțiunea anualã de 200 fl. v. a., cuartirũ provẽdutũ cu edificii economice, lemne de focũ gratis și grãdina scõlei in folosințã invẽțãtorului.

Doritorii de a dobẽndi acẽstã stațiune au a-șã așterne rugãrile lorũ, provẽdute cu documentele de calificãțiune, la Senatulũ scolasticũ conf. gr. cat. din Romuli, posta ultimã Nãsẽudũ, pãnã in 18 Decembrie cãnd se va efectui și alegerea invẽțãtorului.

Din ședințã Senatului scolasticũ conf. gr. cat. ținutã la 27 Noembrie 1887.

Paulũ Chita,
președintele senatului scol. conf.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorũ in Brașovũ.

- I. Plecarea trenurilor:
  1. Dela Brașovũ la Peșta:
    - Trenulũ de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sãra.
    - Trenulũ mixtũ Nr. 315: 4 ore 01 minutã diminiẽta.
  2. Dela Brașovũ la Bucureșci:
    - Trenulũ mixtũ Nr. 318: 1 orã 55 minute dupã amẽđi.
- II. Sosirea trenurilor:
  1. Dela Peșta la Brașovũ:
    - Trenulũ de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute inainte de amẽđi.
    - Trenulũ mixtũ Nr. 316: 9 ore 52 minute sãra.
  2. Dela Bucureșci la Brașovũ:
    - Trenulũ mixtũ Nr. 317: 2 ore 32 minute dupã amẽđi.
- A. Plecarea postelorũ:
  - a) Dela Brașovũ la Rẽșnovũ-Zãrnescũ-Branũ: 12 ore 30 min. dupã amẽđi.
  - b) " " " Zizinũ: 4 ore dupã amẽđi.
  - c) " " " in Sãcuime (S. Georgi): 1 orã 30 minute nõptea.
  - d) " " " la Fãgãrașũ: 4 ore diminiẽta.
  - e) " " " la Sãcele: 4 ore diminiẽta.
- B. Sosirea postelorũ:
  - a) Dela Rẽșnovũ-Zãrnescũ-Branũ la Brașovũ: 10 ore inainte da amẽđi.
  - b) " " " Zizinũ la Brașovũ: 9 ore a. m.
  - c) Din Sãcuime la Brașovũ: 6 ore sãra.
  - d) " " " Fãgãrașũ la Brașovũ: 2 ore diminiẽta.
  - e) " " " Sãcele la Brașovũ: 6 ore 30 minute sãra.

1—3
Unũ locũ de pãșune

in mãrime de 278 jugẽre catastr. 1400 stãnjinũ pãtrați, situatũ pe unũ platou de mijlocũ, se arendãzã pe 6 anũ.

Licitațiunea se va face la 6 (28) Decembrie 1887 in casa comunalã din Rotbavũ, la 10 ore a. m.

Prețulũ strigãrei 500 fl. v. a. pe anũ. Vadiu e de 10%.

Informațiunii mai de aprõpe la:
Ev. Presbiterium A. B. Rothbach (Veresmart.)

Nr. 11,050—1887. **Publicațiune.**

Pentru asigurarea liferațiunei lemnelorũ de focũ, necesare pe anulũ 1888 la oficiulũ administrativũ, orfanalũ, la oficiulũ jurisdicțiunei pupulare și la biuroulũ de verificare pentru mãsuri și greutãți din comitatulũ Brașovului, socotite cam la 415 metri cubici lemne uscate de fagũ, se va pertracta la 16 Decembrie a. c. 9 ore a. m., la oficiulũ vice-comitelui, asupra ofertelorũ fãcute prin scrisore sigilatã.

Doritorii de a licita la acẽstã liferațiune suntũ provocați, ca pãnã

Tipografia ALEXI, Brașovũ.